

Nr 72.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående årliga understöd å allmänna indragningsstaten åt ombudsmännen vid sjömanshuset i Kalmar P. A. Nelsson och vid sjömanshuset i Marstrand Mathilda Nordström; given Stockholms slott den 28 januari 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

G. Malm.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28 januari 1921.

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Malm, anförde härefter:

I § 8 mom. 5 av förordningen den 13 juli 1911 (nr 86) angående sjömanshusen i riket samt sjöfolks på- och avmönstring m. m. finnes stadgat, bland annat, att det i särskilda fall, där omständigheterna anses betinga sådant, må ankomma på vederbörande sjömanshusdirektion att göra framställning hos kommerskollegium om tilldelande åt ombudsman

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 1 saml. 62 häft. (Nr 72.)

eller annat biträde vid sjömanhus, som entledigas från sin befattning, av någon gratifikation från sjömanshuskassan eller pension samt att, därest kollegium anser pension från berörda kassa eller eljest böra ifrågakomma, ärendet av kollegium skall underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Under återopande av sagda föreskrifter gjorde kommerskollegium i skrivelse den 28 september 1912 hos Kungl. Maj:t framställning om anvisande av ett särskilt förslagsanslag å högst 15,000 kronor att, i huvudsaklig överensstämmelse med vissa av kollegium angivna grunder, utgå såsom bidrag från statens sida till pensionering av sjömanshustjänstemän. Kollegii skrivelse remitterades den 15 maj 1913 till de av chefen för finansdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 21 februari samma år tillkallade sakkunniga för verkställande av utredning rörande ifrågasatt centralisering av pensionsanstalter, understödda av staten, m. m.

I skrivelse den 12 november 1913 förnyade kommerskollegium sin berörda framställning. Sedan emellertid chefen för finansdepartementet meddelat kollegium, att vid ärendets beredning i departementet fråga uppkommit, huruvida icke i avbidan på resultatet av ovannämnda sakkunnigutredning sjömanshustjänstemännens pensionering kunde ordnas på så sätt, att å allmänna indragningsstaten anvisades lämpliga belopp såsom bidrag till pensionering av de tjänstemän, som för det dåvarande syntes böra komma i åtnjutande av pension, avlät kollegium den 11 mars 1914 en ytterligare framställning i ämnet och överlämnade därvid till Kungl. Maj:ts prövning några till kollegium inkomna ansökningar om pension för vissa sjömanshustjänstemän.

Med anledning härav föreslog Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln, punkt 26, i den till 1915 års riksdag avlåtna statsverkspropositionen riksdagen medgiva, att ombudsmannen vid sjömanshuset i Malmö Johan Peter Fagerlund, bokhållaren vid sjömanshuset i Göteborg Magnus Peterson och notarien vid Stockholms sjömanshus Ivar August Brunström finge, envar från och med månaden näst efter den, under vilken han bleve entledigad från sin befattning, å allmänna indragningsstaten under sin återstående livstid åtnjuta årlig pension med respektive 1,650, 1,300 och 1,650 kronor, dock under villkor att av vederbörande sjömanshuskassas egna medel till envar av ifrågavarande tjänstemän i årlig pension utbetalades minst lika stort belopp, som bleve av statsmedel beviljat.

I skrivelse den 28 maj 1915, nr 10, angående regleringen av utgifterna under riksstatens tionde huvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna, anförde riksdagen i anledning av

Kungl. Maj:ts förevarande framställning, under punkt 47, bland annat, att riksdagen, då frågan om ordnandet av pensionsförhållandena för den vid sjömanshusen anställda personalen vore föremål för utredning av särskilda sakkunniga, för sin del icke ansåge det lämpligt att redan nu åt vissa av dessa tjänstemän fastställa pensioner, till vilka staten skulle bidra med hälften. Med hänsyn till det arbete, som staten för olika ändamål pålade sjömanshusen, och den nytta, som det allmänna obestriddligen därav hämtade, samt då de tjänstemän framställningen avsåge borde beredas tillfälle att avgå för att ersättas med yngre krafter men, därest de entledigades utan pension eller understöd, skulle komma i svårt ekonomiskt betryck, hade riksdagen emellertid ansett det vara med billighet överensstämmande, att staten under form av årliga understöd från allmänna indragningsstaten lämnade något bidrag till deras försörjning på alderdomen, och bestämde riksdagen ifrågavarande understödsbelopp för vardera av Fagerlund och Bruuström till 1,250 kronor och för Peterson till 1,200 kronor.

I särskilda skrivelser sistlidna höst har nu kommerskollegium på grund av till kollegium inkomna framställningar föreslagit, att årliga understöd måtte beredas ombudsmännen vid sjömanshuset i Kalmar Per Alfred Nilsson och vid sjömanshuset i Marstrand Mathilda Nordström.

Innan jag närmare redogör för dessa framställningar, anser jag mig först böra nämna några ord om de förslag, som under de mellanliggande åren framkommit i fråga om ordnandet av sjömanshustjänstemännens pensionering.

Den 15 januari 1916 överlämnade de av mig ovan nämnda, år 1913 inom finansdepartementet tillkallade sakkunniga rörande det statsunderstödda pensionsväsendets centralisering en inledande utredning i ämnet. I sitt den 3 november 1917 avgivna andra betänkande framlade därefter de sakkunniga, bland annat, ett förslag till »bestämmelser angående statens tjänstemannapensionering», omfattande, vid sidan av innehavare av statstjänst, jämväl vissa andra befattningshavare, däribland (kap. VI 1 § j) innehavare av reglerad tjänst vid sjömanshus. Sedan ett flertal utlåtanden avgivits över de sakkunnigas förslag, som därvid i skilda hänseenden blivit föremål för erinringar, är ärendet numera inom finansdepartementet föremål för närmare utredning.

Ett annat förslag till lösning av sjömanshustjänstemännens pensionsfråga föreligger i de av kommerskollegium jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallade 1917 års sjömanshuskommittéens den 18 november 1919 avgivna betänkande. Efter att hava berört det av nyssnämnda sakkunniga utarbetade förslaget erinra kommittén om, att

1919 års lagtima riksdag i skrivelse nr 10 A meddelat, att riksdagen antagit ett av Kungl. Maj:t i proposition nr 336 framlagt förslag angående ombildning av vissa pensions- och ålderdomsunderstödsanstalter till en statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl., vilken anstalt emellertid avsetts skola, därest centraliseringen utsträcktes till andra av staten inrättade eller understödda anstalter för tjänstemannapensioneringen, utvidgas till att även omfatta dessa. Med anledning härav hemställa kommitterade — som visserligen förklara sig anse, att den för sjömanshuspersonalen förmånligaste lösningen skulle vara, om densamma på ett eller annat sätt kunde vinna anslutning till pensionsfonden för civila tjänst innehavare och civilstatens änke- och pupillkassa, men tillika förutsätta såsom sannolikt, att en sådan anslutning icke skall låta sig genomföra — att möjlighet måtte beredas sjömanshusen att under vissa närmare angivna villkor vinna anslutning till ovan nämnda anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. Över kommitterades ifrågavarande förslag har kommerskollegium ännu icke slutligen yttrat sig.

Jag återgår härefter till de av kommerskollegium nu ingivna framställningarna.

Pension åt
ombudsmannen
P. A.
Nelson.

Beträffande först ombudsmannen vid sjömanshuset i Kalmar Per Alfred Nelson, vilken själv hos kommerskollegium anhållit om avsked, under förutsättning att honom beredes pension med minst $\frac{2}{3}$ av hans nuvarande inkomst från sjömanshuset, framgår av handlingarna, att Nelson är född den 7 mars 1832 och alltså uppnått en ålder av nära 89 år. Nelson, som tillträdde befattningen såsom ombudsman den 1 januari 1885, har innehaft densamma i över 35 år, och har, enligt vad direktionen för sjömanshuset intygar, något avbrott i tjänstgöringen under denna långa tid icke ägt rum. Direktionen vitsordar, att Nelson på ett utmärkt sätt skött sin befattning samt med stort nit och omtanke tillvaratagit de intressen, som varit med tjänsten förenade. Ordföranden i direktionen meddelar, att, efter vad han känner till, Nelson för sin utkomst är helt beroende av sin befattning vid sjömanshuset och därför i händelse av avsked utan pension skulle komma i största betryck. Såsom ombudsman uppbär Nelson för närvarande, jämte dyrtidstillägg, en grundavlöning av 3,000 kronor för år, varjämte han äger tillgodojuta de vid sjömanshuset inflytande sportlerna, vilka enligt av direktionen lämnad utredning under senaste femårsperiod uppgått till i medeltal 1,182 kronor 35 öre för år.

Kommerskollegium, som redan i skrivelse den 27 augusti 1920 anmält sin avsikt att till Kungl. Maj:t inkomma med framställning i ämnet, anför i skrivelse den 28 september samma år, under överlämnande av ett till kollegium från direktionen över sjömanshuset i Kalmar inkommet yttrande, bland annat följande:

»Direktionen synes förutsätta, att ombudsmannen skulle komma i åtnjutande av pension beräknad på hela årsinkomsten. Kollegium har vid föregående tillfällen föreslagit pension till belopp, motsvarande två tredjedelar av senast innehavda fasta lön. Under senaste tiden har kollegium i ett flertal fall i samband med sjömanshusombudsmansbefattningars tillsättande och vid därför eljest lämpliga tillfällen reglerat dylika befattningars avlöning med utgångspunkt från, att de vid respektive sjömanshus inflytande sportlerna skola tillfalla sjömanshuskassan. Den fasta avlöningen har givetvis härvid blivit i viss utsträckning höjd. Den omständigheten, att nu antydd reglering icke ägt rum vid sjömanshuset i Kalmar, synes kollegium icke skäligen böra medföra, att ombudsmannens pension eller understöd bliver lägre än om dylik reglering skett.

Då emellertid dyrtidstillägg icke utgått å sportlerna, i motsats till vad förhållandet varit beträffande avlöningen i övrigt, torde vid beräkning av pensionens eller understödets belopp endast så stor del av sportlerna få ingå i beräkningen, som jämte ett mot dyrtidstillägg svarande belopp uppgår till sportlernas sammanlagda belopp. Med utgångspunkt från ett dyrtidstillägg av 90 procent av större delen av avlöningsförmånerna — alltså enligt grunderna för dyrtidstillägget till statens befattningshavare och i enlighet med vad som för närvarande utgår till ombudsmannen Nelsson — skulle alltså allenast ett belopp av 622 kronor 29 öre få vid pensionsberäkningen tillgodoräknas såsom fast lön.

I anslutning till det nu anförda skulle ombudsmannen Nelssons pension eller understöd utgå med två tredjedelar av 3,622 kronor 29 öre eller i avrundat tal 2,400 kronor.

Direktionen framställer vidare förslag i syfte, att å den pension, som kan komma att beviljas, må få utgå dyrtidstillägg enligt samma grunder, som gälla för f. d. befattningshavare i statens tjänst. Redan i sin ovanberörda preliminära framställning i ämnet ifrågasatte jämväl kollegium sådant dyrtidstillägg.

Av det sammanlagda belopp, som i enlighet med vad nu föreslagits skulle utgå till Nelsson efter erhållet avsked från ombudsmansbefattningen, synes kollegium skäligen hälften böra bestridas genom särskilt statsanslag och i överensstämmelse med riksdagens beslut i vissa föregående fall såsom bidrag till Nelssons ålderdomsförsörjning under form av årligt understöd utgå från allmänna indragningsstaten. Återstående hälften torde få bestridas av vederbörande sjömanshuskassas medel.

Under åberopande av vad sålunda anförts får kollegium hemställa, det Eders Kungl. Maj:t täcktes, i syfte att ombudsmannen Nelsson må från och med månaden näst efter den, under vilken avsked från ombudsmansbefattningen varder honom beviljat, under den återstående livstiden komma i åtnjutande av understöd till ett belopp av 2,400 kronor jämte dyrtidstillägg därå enligt samma grunder, som äro eller kunna vardas fastställda för f. d. befattningshavare i statens tjänst, *vids* medgiva, att härav ett belopp av 1,200 kronor jämte hälften av det dyrtidstillägg, som

enligt nyss angivna grunder skulle utgå å hela pensionen eller understödet, må bestridas av vederbörande sjömanshuskassa, dels ock vidtaga åtgärd för att ett belopp av likaledes 1,200 kronor jämte andra hälften av omförmälda dyrtidstillägg må såsom bidrag till Nelssons ålderdomsförsörjning under form av årligt understöd utgå från allmänna indragningsstaten.

Kollegium anser sig slutligen böra tillägga, att oavsett storleken av det bidrag, som kan komma att utgå av statsmedel, pensionens sammanlagda belopp torde böra fastställas till det av kollegium här ovan föreslagna.»

Statskontoret.

Efter att hava erinrat om innehållet uti 1915 års riksdags av mig ovan refererade skrivelse i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om pension åt vissa sjömanshustjänstemän anför statskontoret i sitt den 9 oktober 1920 beträffande nu ifrågavarande pensionsärende avgivna utlåtande vidare följande:

»På grund av vad sålunda förekommit och då förevarande handlingar utvisa, att sjömanshusombudsmannen Nelsson, vilken uppnått 88 års ålder och under 35 år med goda vitsord skött befattningen såsom ombudsman vid sjömanshuset i Kalmar, är för sin utkomst beroende av sin arbetsförtjänst, får statskontoret, med erinran att frågan om sjömanshuspersonalens pensionsförhållanden ännu icke vunnit sin lösning utan torde vara beroende av pågående utredning om sjömanshusens omorganisation, anföra, att goda skäl synas föreligga att även i detta fall bereda sådant ålderdomsunderstöd, som 1915 års riksdag under liknande omständigheter beviljat; och får därför statskontoret, som icke har något att erinra mot ett årsunderstöd av statsmedel av 1,200 kronor i detta fall, hemställa, det tackes Eders Kungl. Maj:ts föreslå riksdagen medgiva, att sjömanshusombudsmannen Nelsson må från och med månaden näst efter den, vari han entledigas från sin befattning, under sin återstående livstid åtnjuta understöd från allmänna indragningsstaten till belopp av 1,200 kronor årligen.

Vad slutligen beträffar kommerskollegii hemställan om utverkande av riksdagens medgivande därtill, att dyrtidstillägg av statsmedel måtte få utgå å det understöd, som kan Nelsson beviljas, får statskontoret meddela, att, därest understödet, såsom föreslagits, anvisas att utgå från allmänna indragningsstaten, ämbetsverket med stöd av föreliggande prejudikat anser sig oförhindrat att utan särskilt medgivande utbetala dyrtidstillägg å detta understöd enligt de grunder, som gälla för dyrtidstillägg åt pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst.»

Pension åt
ombudsman-
nen Mathilda
Nordström.

I fråga om ombudsmannen vid sjömanshuset i Marstrand Mathilda Nordström har direktionen över sjömanshuset hos kommerskollegium gjort framställning om pension. Av i ärendet införskaffad utredning inhämtas, att fröken Nordström är född den 22 december 1858 och således uppnått en ålder av 62 år. Fröken Nordström, som blev tillförordnad ombudsman vid sjömanshuset i oktober 1891, sedan hon dessförinnan åtskilliga år under dåvarande ombudsmannens sjukdom tidtals skött tjänsten, antogs till ordinarie ombudsman den 4 mars 1892 och

har innehåft befattningen i fråga i 29 år. Enligt uppgift från direktionen har något avbrott i tjänstgöringen under denna tid icke ägt rum. Direktionen vitsordar, att fröken Nordström plikttroget, samvetsgrant och nitiskt skött sin befattning, samt meddelar slutligen, att hon för sitt livsuppehälle är beroende av sin tjänst och i händelse av entledigande utan pension skulle komma i ekonomiskt betryck. Vidare är att märka, att fröken Nordströms hörsselförmåga numera är väsentligt nedsatt. Såsom ombudsman uppbär hon för närvarande, jämte dyrtidstillägg, en grundavlönning av 2,400 kronor, varjämte hon äger tillgodonjuta de vid sjömanshuset inflytande sportlerna, vilka enligt av direktionen lämnad utredning under senaste femårsperiod uppgått till i medeltal 777 kronor 37 öre för år.

I sitt den 2 oktober 1920 dagtecknade yttrande anlägger kommerskollegium i förevarande fall fullkomligt enahanda synpunkter som dem, kollegium, enligt vad här ovan framhållits, företrätt beträffande ombudsmannen Nelsson. I överensstämmelse härmed förordar kollegium en pension åt fröken Nordström med två tredjedelar av 2,809 kronor 14 öre (däraf 2,400 kronor lön och återstoden av kollegium beräknad andel av sportelinkomsternas medelvärde) eller i avrundat tal med 1,900 kronor jämte dyrtidstillägg därå enligt samma grunder, som gälla för f. d. befattningshavare i statens tjänst. Av det sammanlagda beloppet synes kollegium hälften skäligen böra bestridas genom statsanslag under form av årligt understöd från allmänna indragningsstaten samt återstående hälften böra utgå av vederbörande sjömanshuskassas medel, varvid emellertid kollegium tillägger, att oavsett storleken av det bidrag, som kan komma att utgå av statsmedel, pensionens sammanlagda belopp bör fastställas till det av kollegium föreslagna.

Kommers-
kollegium.

Under återropande av vad sålunda anförts hemställer kommerskollegium, att Kungl. Maj:t, i syfte att fröken Nordström må från och med månaden näst efter den, under vilken avsked från ombudsmansbefattningen varder henne beviljat, under sin återstående livstid komma i åtnjutande av årligt understöd till ett belopp av 1,900 kronor jämte dyrtidstillägg därå enligt samma grunder, som äro eller kunna varda fastställda för f. d. befattningshavare i statens tjänst, måtte *dels* medgiva, att härav ett belopp av 950 kronor jämte hälften av det dyrtidstillägg, som enligt nyss angivna grunder skulle utgå å hela understödet, må bestridas av vederbörande sjömanshuskassa, *dels ock* vidtaga åtgärd för att ett belopp av likaledes 950 kronor jämte andra hälften av omfördälda dyrtidstillägg må såsom bidrag till fröken Nordströms ålderdoms-

försörjning under form av årligt understöd utgå från allmänna indragningsstaten.

Statskontoret.

I utlåtande den 15 oktober 1920 förklarar sig statskontoret, med anledning av att fröken Nordström, som med goda vitsord bestritt sin befattning, uppnått den ålder, då avgångsskyldighet i allmänhet anses böra för kvinnlig befattningshavare inträda, samt att hennes hörselförmåga är väsentligt nedsatt, icke hava något att erinra mot framställning till riksdagen om ett understöd åt henne från allmänna indragningsstaten till belopp av 950 kronor årligen. I fråga om utbetalande av dyrtidstillägg å beloppet hänvisar statskontoret till sitt ovanintagna utlåtande beträffande ombudsmannen Nelsson.

Departementsschefen.

Av den i ärendet förebragta utredningen torde tillfyllest framgå, att såväl Nelsson som fröken Nordström på grund av sin ålder och sin långvariga, väl vitsordade tjänstgöring vid respektive sjömanshus äro förtjänta av att nu få träda tillbaka från sina befattningar för att lämna rum för yngre krafter. Då båda emellertid befinna sig i den ekonomiska ställningen, att ett tillbakaträdande knappast är möjligt, med mindre skäliga pensions- eller understödsförmåner beredas dem, anser jag, att, i överensstämmelse med vad i sjömanshusförordningen förutsättes, åtgärder i dylikt syfte nu böra vidtagas. Innan den pågående utredningen rörande omorganisation av sjömanshusen slutförts — för utredningens nuvarande läge har närmare redogjorts i det vid årets statsverksproposition fogade utdraget av statsrådsprotokollet över handelsärenden — lärer det emellertid icke vara möjligt att framlägga något allmänt förslag till pensionsbestämmelser för personalen vid sjömanshusen. Frågan om pension eller understöd åt de båda nu ifrågasvarande sjömanshusombudsmännen torde under sådana omständigheter lämpligen böra, i överensstämmelse med kommerskollegii förslag, lösas på samma sätt som de under år 1915 behandlade spörsmålen av enahanda art eller med andra ord så, att efter omständigheterna avpassade årliga understödsbelopp dels från allmänna indragningsstaten och dels från vederbörande sjömanshuskassa beredas de avgående befattningshavarna.

Mot det av kommerskollegium för vardera befattningshavaren föreslagna totala understödsbeloppet har jag ingen erinran att framställa, liksom icke heller mot storleken av de bidrag, som för åstadkommande av dessa belopp ifrågasatts till utbetalning från allmänna indragningsstaten. I likhet med kollegium anser jag vidare, att dyr-

tidstillägg enligt de grunder, som äro eller kunna varda fastställda för f. d. befattningshavare i statens tjänst, bör för vardera befattningshavaren få beräknas å det honom tillkommande understödsbeloppet i dess helhet. Vid bedömande av frågan, huru kostnaderna för dyrtidstilläggen härvid skola fördelas mellan statsverket och vederbörande sjömanshus, torde någon ledning icke kunna hämtas från de fall, som avsågos med 1915 års riksdags beslut rörande understöd för vissa sjömanshus-tjänstemän, enär, enligt vad som meddelats mig, de personer, som tilldelades nämnda understöd, avlidit före tillkomsten av nu gällande dyrtidstilläggsförfattningar. För egen del anser jag emellertid rimligt, att på sätt kommerskollegium ock synes åsyfta, dyrtidstilläggen fördelas mellan statsverket och vederbörande sjömanshuskassor efter samma proportion som själva understödsbeloppen. Ett dylikt beräkningsätt står visserligen, i vad angår de av statsmedel utgående dyrtidstilläggen, icke fullt i överensstämmelse med de generella föreskrifterna i kungörelsen den 30 juni 1920 med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer, men har likväl i vissa specialfall, som avses i kungörelsens § 5 (punkt 7:o) och vilka förete likhet med de nu förevarande, ansetts böra vinna tillämpning. Jag tillstyrker sålunda, att framställning till riksdagen göres om medgivande till, att Nelsson och fröken Nordström må komma i åtnjutande av årligt understöd från allmänna indragningsstaten med respektive 1,200 och 950 kronor jämte dyrtidstillägg därå i enlighet med vad av mig nyss angivits. Vid bifall härtill torde jag, sedan riksdagen fattat beslut i ämnet, få återkomma till frågan om bemyndigande för vederbörande sjömanshus att till de båda befattningshavarna utbetala vissa ytterligare understöds- och dyrtidstilläggsbelopp.

Jag hemställer alltså nu, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

dels att ombudsmännen vid sjömanshuset i Kalmar Per Alfred Nelsson och vid sjömanshuset i Marstrand Mathilda Nordström må, vardera från och med månaden näst efter den, under vilken avgång från befattningen äger rum, å allmänna indragningsstaten under sin återstående livstid åtnjuta årligt understöd, Nelsson med ettusentvåhundra kronor och Mathilda Nordström med niohundrafemtio kronor,

dels ock att å ifrågavarande understöd må utgå dyrtidstillägg enligt de grunder, som äro eller kunna varda fastställda för f. d. befattningshavare i statens tjänst, med iakttagande likväl, att, därest till någondera av de båda befattningshavarna årligt understöd utbetalas jäm-

väl från vederbörande sjömanshuskassa, dyrtidstillägget för denne skall beräknas å det sammanlagda understödsbeloppet men av statsmedel bestridas allenast med vad som av det sålunda beräknade dyrtidstillägget belöper på den från allmänna indragningsstaten utgående delen av understödsbeloppet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Hans von Arnold.